

AJU

Een voorstelling van Kamak

geschreven door Oscar Wagenmans

Als een groepje bejaarden te horen krijgt dat ze naar de maan kunnen lopen voegen ze de daad bij het woord. Ze laten een kaartje achter met “wij zijn weg” en verlaten de aarde.

Wacht eens even, dat kan toch helemaal niet? Een voorstelling over dromen, afscheid nemen en ergens in geloven.

ROLVERDELING:

Mevrouw Smit	Mieke Bosscha
Mevrouw Bakker	Emmy Hassing
Meneer Schippers	Patrick ten Arve
Mevrouw Tuinman	Debora Kort
Bejaardenhulp Bea	Ayle Albert de la Bruheze
Kleindochter Jasmijn	Dania Haring
Kleindochter Madelief	Lynn Snijders
Marsmannetje	Jay Oude Nijhuis
Regie en script:	Oscar Wagenmans
Productie:	Annie Tettero
Vormgeving:	Anne en Floor van Hall
Grime:	Anneke Besnyöi
Technische ondersteuning:	Hans van Munster, Bennie ten Brinke
Affiche:	Maria da Graça Cabral Oliveira de Andrade

Scene 1:

Muziek: James Last - Romance For Violin And Orchestra In F Major

Bea brengt mevrouw Tuinman de keuken binnen.

Bea: Mevrouw Tuinman, zal ik u even bij het raam zetten?
Mevrouw Tuinman: Ik heb gehoord dat jij zelf achter het raam hebt gezeten, met van die rooie lampjes.
Bea: Dat zijn geen leuke grapjes, Mevrouw Tuinman.
Mevrouw Tuinman: Roodborstje tikt tegen het raampje tik tik
Kom er maar in, kom er maar in
Roodborstje tikt tegen het raampje tik tik
Kom er maar in lekker ding
Bea: Mevrouw Tuinman, ophouden! Ik hoef me hier niet te laten beledigen!
Mevrouw Tuinman: Haar naam was Bea Toppel omdat zij op de straat
Haar lichaam moest verkopen, in 't donker 's avonds laat
Zij leefde van de zonde, maar toch was zij niet slecht
Daarom kwam Bea Toppel aan het eind bij ons terecht
Bea: Ik laat u hier de hele dag voor het raam zitten, kijken of u dan nog zoveel praatjes heeft.
Mevrouw Tuinman: Mag ik van U 'n lift, meneer
Toe laat me hier niet staan
'k Heb voor de trein geen centen meer
'k Woon hier zo ver vandaan

Bea vertrekt geïrriteerd.

Scene 2:

Muziek: James Last - Romance For Violin And Orchestra In F Major

Drie andere bejaarden komen binnen en gaan pontificaal midden in de keuken zitten om het spelletje Ganzenborden van gisteravond af te spelen. Meneer Schippers helpt mevrouw Tuinman ook aan tafel.

Meneer Schippers: Kom je er ook bij, mijn gansje?
Mevrouw Tuinman: *Steekt haar arm uit*
Schippers mag ik overvaren, ja of nee?
Moet ik dan ook tol betalen, ja of nee?
Meneer Schippers: Ik help je voor een kusje!
Mevrouw Bakker: Denk aan de regels!!!
Mevrouw Tuinman: Jaloers?
Meneer Schippers: 1, 2, 3, In de gevangenis, dat heb ik weer.
Mevrouw Bakker: Ouwe boef!
Mevrouw Tuinman: Ik ben, nee hé, dood!
Mevrouw Smit: Opnieuw beginnen
Mevrouw Tuinman: Daar ben ik te oud voor

Bea: Jullie weten dat ik altijd om 10 uur de keuken kom doen en toch gaan jullie precies in het midden zitten als ik er langs moet met de stofzuiger.

Bejaarden spelen onverstaanbaar verder.

Mevrouw Bakker: Jammer dan!
Mevrouw Tuinman: Pech gehad!
Mevrouw Smit: Lekker puh!
Bea: Even de benen omhoog dan?
Mevrouw Bakker: Bea, ik moet mijn steunkousen nog aan.
Als Bea geen aanstalten maakt
Mevrouw Smit: Bea, moet mevrouw Bakker weer spataders krijgen??? Schiet een op.

Bea gooit de stofzuiger neer om de steunkousen te halen.

Mevrouw Smit: Bea zou je niet even de stofzuiger uitzetten?
Bea: Zeikwif!
Doet de stofzuiger uit,
Mevrouw Smit: Oh ja, neemt ook even mijn Tena lady mee, ik lek een beetje
Bea: Mega zeikwif.
Mevrouw Tuinman: Zachtjes lekken druppels op de keukenvloer
Ritme van de eenzaamheid

Bea haalt de steunkousen en de Tena lady en zet deze op tafel.

Bea: Je Tena lady!
Mevrouw Smit: Dat hoeft toch niet midden op tafel?

Bea doet mevrouw Bakker de steunkousen aan. Die schreeuwt moord en brand, ondertussen knipoogjes gevend aan haar mede bewoners.

Mevrouw Smit: Zit niet zo te schreeuwen!
Mevrouw Bakker: Je schreeuwt zelf!

Als de steunkousen aan zijn.....

Meneer Schippers: Nee hè!? In de put!
Mevrouw Bakker: Zit jouw man ook nog in de put, Bea? Die was toch werkeloos?
Mevrouw Tuinman: In de gevangenis toch?
Mevrouw Smit: Ik dacht een taakstraf?
Bea: Mijn man zit niet in de gevangenis, heeft geen taakstraf en is ook niet werkeloos en verder hebben jullie daar ook helemaal niks mee te maken. Dat is privé.
Mevrouw Bakker: Erg hè? Zo'n man die de hele dag thuis zit te niksen.
Bea: Hij zit niet de hele dag thuis, hij is vrachtwagen chauffeur.
Mevrouw Tuinman: Wat zul je het dan rustig hebben.
Mevrouw Bakker: Heb je daarom geen kinderen? Of kun je geen kinderen krijgen?
Meneer Schippers: Dan moet je haring eten.
Mevrouw Smit: Augurken.
Mevrouw Bakker: Eieren.
Mevrouw Tuinman: Zwarte koffie.
Bea: Theo en ik willen helemaal nog geen kinderen.
Mevrouw Bakker: Ja, ja, dat zeggen ze allemaal.

Scene 3:

Muziek: James Last - Amboss-Polka

Kleinkinderen Jasmijn en Madelief van mevrouw Smit rennen op laarzen vol met modder de keuken binnen, dit tot afgrijzen van Bea.

J+M spelen tikkertje en tikken Bea.

Jasmijn en Madelief: Tikkie, Bea, jij bent 'em!

Ze hinkelen rond Bea's stofzuiger.

Mevr. Tuinman + Smit: Hinkel de pinkel daar komen wij aan
Ze hebben geen kousen of schoenen aan
Met de handjes op de rug
Hinkel de pinkel en dan weer terug

Bea: Ik ben dit spuugzat, ik heb net de keuken schoon en dan klossen jullie er door met die vieze modderpoten.

Mevrouw Smit: Zo praat je niet met mijn kleinkinderen.

Bea: Kleine etterbakjes!

Mevrouw Smit: Bea!

Mevrouw Bakker: Ze kan zelf geen kinderen krijgen, gewoon jaloers.

Bea: Weet je wat jullie kunnen? Loop met zijn allen lekker naar de maan.

Ze loopt woedend weg

Meneer Schippers: Naar de maan. Wat een goed idee. Hoe gaan we naar de maan, meiden?
Vingers!

De vingers van Jasmijn en Madelief schieten omhoog

Madelief?

Madelief: Met een banaan?

Meneer Schippers: Fout. Jasmijn?

Jasmijn: Met een raket.

Madelief: Lekker, een raketijse.

Meneer Schippers: Niks ijsje, die smelt, we gaan met de Apollo raket.

Madelief: We hebben helemaal geen raket, Meneer Schippers, dat kan niet.

Meneer Schippers: Kan niet ligt op het kerkhof.

Mevrouw Tuinman: En wil niet ligt er naast.

Jasmijn: Ik wil wel maar hoe dan?

Meneer Schippers: We bouwen een raket, pak mijn gereedschap daar uit het kastje en laat dan die handjes eens wapperen.

Hier tekst op basis van het decor

Mevrouw Tuinman: De stoelen opbeuren, anders komen er strepen op de vloer.

Mevrouw Bakker: Jij hoeft hier toch niet schoon te maken?

Als de keuken omgebouwd is tot raket:

Mevrouw Smit: Meisjes, het is etenstijd, mama zit vast op jullie te wachten. Hup naar huis.

Jasmijn: Tot morgen oma!
Madelief: Tot morgen oma!

Ze geven oma een kus en vertrekken.

Mevrouw Smit: Haalt 2 marsen uit de la en schrijft een afscheidsbriefje voor haar kleinkinderen en legt dit op tafel.

Scene 4:

Muziek: Vangelis - Spiral

De 4 bejaarden stappen in de raket en Mevrouw Bakker neemt het commando.

Mevrouw Bakker: Gordels om. Masker op. Zuurstof aan.
Mevrouw Smit: Ik adem zelf, heb ik mijn hele leven gedaan!
Mevrouw Bakker: Dan moet je het zelf maar weten.
Meneer Schippers, de motor!
Meneer Schippers: Check
Mevrouw Bakker: Ten, nine, eight, seven, six, five, four, three, two, one, GO!!!
Allen: *Terwijl de raket hevig trilt*
Ajuuuuuuuuu

Als ze buiten de dampkring zijn.....

Meneer Schippers: Aan de rechterkant zien jullie de Scholten Reimerstraat in Lonneker, daar heb ik vroeger gewoond en links Blokzijl, daar bij dat haventje. Daar ging ik altijd heen met de boot.
Mevrouw Bakker: En daar de Plutostraat, in Borne!
Meneer Schippers: Pluto, is dat een hond?
Mevrouw Bakker: Nee, dat is een planeet.
Mevrouw Smit: Ik heb aan de Zonstraat gewoond.

Scene 5:

Muziek: Vangelis - Balad

Mevrouw Tuinman besluit tot een ruimtewandeling.

Mevrouw Tuinman: Ik ga een eindje wandelen, even een luchtje scheppen in de ruimte.
Meneer Schippers: Moet je de Melkweg pakken, die is prachtig.
Mevrouw Bakker: Wel even de kabel vast maken. En neem je stok mee.
Mevrouw Tuinman: Ik ga met losse handen!

De paden op, de lanen in,
Vooruit met flinke pas,
Met stralend oog en blijde zin,
En goedgevulde tas.
De zonne lacht ons vrolijk toe,

Voor het oog van haar verblufte medereizigers haalt ze een grote tuinschaar tevoorschijn....

Allen: Niet knippen!!!!
Maar mevrouw Tuinman knipt de reddingslijn door waarna ze al zwaaiend in het oneindige verdwijnt

Mevrouw Tuinman: AJU!!!!

Scene 6:

Muziek: Vangelis - Balad

De raket landt op de maan

Mevrouw Bakker: Gordels vast, we gaan landen.
Meneer Schippers: Zie de maan schijnt door de bomen.
Mevrouw Bakker: Er zijn geen bomen op de maan.

Muziek: Vangelis - To the Unknown Man

Meneer Schippers: Ken jij de moonwalk, mevrouw Smit? Van Michael Jackson!
Mevrouw Smit: Die doe ik elke dag. Als ochtendgymnastiek.
Meneer Schippers: Zullen we?

Ze stappen uit en doen de moonwalk op de maan.

Dan verdwijnen ze uit zicht....

Schippers + Smit: Aju!!!!!!

Scene 7:

Mevrouw Bakker: Gezellig dit. Zit ik hier helemaal alleen.
 Hey!!!! Allemaal te laat terug in de bus. De volgende keer ga ik met de
 Zonnebloem.
 Ik ga terug. Hoe was het ook al weer.
 Probeert af te tellen maar weet het niet meer.
 Ik weet het niet meer.

Dan ziet ze door het raam ineens een vliegende schotel aankomen met een hele knappe Marsman er in. Als de groene hunk uitstapt kan mevrouw Bakker haar ogen niet van hem afhouden. De Marsman steekt zijn vinger uit en Mevrouw maakt met haar uitgestrekte vinger contact met hem. De vonken vliegen over. En niet veel later zit mevrouw Bakker naast de Marsman in de vliegende schotel.

Mevrouw Bakker: Aju!!!!!!

Scene 8:

Muziek: James Last - Ballade Pour Adeline

Bea: *Komt de keuken in en treft er een ravage aan.*

Ik maak jullie af, waar zitten jullie, ouwe zeikstralen.

Ze doorzoekt de keuken en ziet het briefje en schrikt. Ze kijkt omhoog als de kleinkinderen binnen komen rennen.

Jasmijn + Madelief: *Waar is oma?*

Bea: *Ze heeft een briefje voor jullie achter gelaten.*

Madelief: *Briefje*

Lieve kleinkinderen, wij zijn weg. We komen niet meer terug. We houden heel veel van jullie. Voor allebei een Marsje.

Jasmijn: *Oh lekker*

Madelief: *Wel daarna je tanden poetsen.*

Heel veel liefs. Aju.

Oma.

Met zijn drieën kijken ze omhoog de ruimte in.

Einde